

Sygn. akt III C 491/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. D. W.

Protokolant: Jarosław Ciski

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo;

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 października 2017 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powódka (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. K. kwoty 1.002,95 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. W uzasadnieniu powódka podała, iż 11 października 2016 r. skutkiem umowy z dnia 26 października 2016 r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) S.A. Oddział w Polsce na powódkę. Dochodzone roszczenie dotyczy świadczenia ochrony ubezpieczeniowej na podstawie umowy potwierdzonej polisą nr (...), zawartej przez pozwanego z (...) S.A. Oddział w Polsce. Przedmiotem umowy było objęcie pakietem ubezpieczeń z ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zdarzeń związanych z autem O. nr rej. (...) (...). Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: 753 zł tytułem niezapłaconej składki ubezpieczeniowej, 249,95 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty w.w., wyliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności do dnia wytoczenia powództwa (pozew – k. 2-3).

W dniu 4 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Nc-e 2036901/172), którym uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu (nakaz – k. 4odw).

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc, że dokonał wpłat składek ubezpieczeniowych zgodnie z umową w dwóch ratach, to jest 3 kwietnia 2013 r. 430 zł i 3 kwietnia 2014 r. 494 zł (sprzeciw – k. 5).

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości w trybie art. 505 ze zn. 36 k.p.c. przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (postanowienie – k. 8odw).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 września 2013 r. pozwany A. K. zawarł z (...) S.A. Oddział w Polsce umowę ubezpieczenia komunikacyjnego w ramach Pakietu OC, potwierdzoną polisą nr (...), dotyczącą samochodu osobowego O. (...). D., nr rej. (...) (...) z okresem ubezpieczenia od dnia 5 września 2013 r. do dnia 4 września 2014 r.

Składka ubezpieczeniowa wynosiła 1.720 zł i miała być płatna w 4 równych ratach po 430 zł każda, pierwsza rata płatna do dnia 5 września 2013 r., druga rata do dnia 5 grudnia 2013 r., trzecia rata do dnia 5 marca 2014 r., czwarta rata do dnia 5 czerwca 2014 r.

Umowa obejmowała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, ubezpieczenie zielonej karty (łącznie składka 1.649,88 zł), ubezpieczenie A. w wariantach m. (składka 0 zł), ubezpieczenie opon (składka 6,48 zł) i ubezpieczenie Następstw Nieszczęśliwych Wypadków Kierującego Pojazdem (składka 63,64 zł) / bezsporne; wydruk polisy – k. 20-24; wydruk certyfikatu nr (...) – k. 25).

Pozwany w dniu 3 września 2013 r. uiścił na rzecz ubezpieczyciela tytułem składki kwotę 430 zł, a w dniu 3 kwietnia 2014 r. kwotę 494 zł /bezsporne; kserokopie dowodów wpłat – k. 57/.

Pismem z dnia 30 stycznia 2014 r. (...) S.A. Oddział w Polsce poinformowała pozwanego, iż z powodu braku zapłaty składki w wyznaczonym terminie, z dniem 30 stycznia 2014 r., na podstawie § 8 i 6 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych A. (...) z dniem 30/01/2014 ustala odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia (...) i ubezpieczenia opon, z pozostałym zakresem umowa pozostaje w mocy. Równocześnie wezwano pozwanego do zapłaty zaległej składki w wysokości 1.247 zł /wydruk pisma pozwanego – k. 26-27/.

Umową z dnia 26 października 2016 r., A. A. przeniosła na (...) Spółkę Akcyjną w W. w drodze umowy sprzedaży całą swoją polską działalność ubezpieczeniową realizowaną przez (...) S.A. Oddział w Polsce, przez przeniesienie całego majątku, w tym całego pakietu ubezpieczeń /bezsporne; odpis umowy – k. 31-36/.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Strony łączyła umowa ubezpieczenia

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Jak zaś stanowi przepis art. 819 § 1 k.c., roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech.

Z dokumentu polisy nr (...) dotyczącej umowy ubezpieczenia, z której powód wywodzi dochodzone roszczenie, składka ubezpieczeniowa miała być płatna w czterech ratach z terminami płatności ustalonymi na 5/09/2013, 5/12/2013, 5/03/2014 i 5/06/2014. W konsekwencji termin przedawnienia poszczególnych rat składki upłynął odpowiednio z dniem 5/09/2016, 5/12/2016, 5/03/2017 i 5/06/2017. Tymczasem pozew w niniejszej sprawie został wniesiony dopiero w dniu 20 października 2017 r., a zatem po upływie terminu płatności każdej z czterech rat składek, w tym dwóch ostatnich, których dotyczył pozew.

W okolicznościach sprawy powód, na którym zgodnie z art. 6 k.c., spoczywał ciężar dowodowy, nie wykazał, a nawet nie podnosił, aby umowa ubezpieczenia z dnia 6 września 2013 r., zawarta przez pozwanego jako osobę fizyczną, była związana bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub zawodową pozwanego, a zatem pozwany w zakresie przedmiotowej umowy musi być traktowany jako konsument w rozumieniu art. 22¹ k.c.

W myśl art. 117 § 2¹ k.c., po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Regulacja ta została wprowadzona do ustawy Kodeks cywilny z dniem 9 lipca 2018 r., mocą ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1104). Zgodnie zaś z § 5 ust. 4 cytowanej ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r., roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W konsekwencji na gruncie niniejszej sprawy zastosowanie znajduje przepis art. 117 § 2¹ k.c., w aktualnym brzmieniu, obowiązującym od dnia 9 lipca 2018 r., co oznacza, iż przedawnienie dochodzonego roszczenia winno być wzięte przez Sąd pod uwagę z urzędu, bez względu na to, czy pozwany podniesie zarzut przedawnienia czy też nie.

W świetle powyższego, Sąd z urzędu wziął pod uwagę przedawnienie dochodzonego roszczenia, co zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. skutkowało oddaleniem powództwa.